

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22260/2022
30.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босилковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Александар Пламенац, адвокат из, против туженог Града Крагујевца, кога заступа Градско правобранилаштво Града Крагујевца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 1116/21 од 11.05.2021. године, на седници одржаној 30.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 1116/21 од 11.05.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 1116/21 од 11.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 1116/21 од 11.05.2021. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П 2802/17 од 17.01.2020. године којом је одбијен тужбени захтев тужиоца да му тужени на име накнаде нематеријалне штете исплати: по 50.000,00 динара за физичке болове и за страх, 100.000,00 динара за душевне болове због умањења животне активности и 30.000,00 динара за душевне болове због наружености (став први изреке), и да му накнади трошкове парничног поступка (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

На основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП) посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права.

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете због лаке телесне повреде коју је тужилац претрпео. Побијаном одлуком је тужбени захтев

одбијен зато што тужилац није доказао да му је нога упала кроз оштећену решетку у отвор кишне канализације. Иако се ревизија формално позива на законске разлоге за примену одредбе члана 404. став 1. ЗПП, истом се у ствари оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање. Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање у смислу члана 404. став 1. ЗПП и да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у првом ставу изреке овог решења, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези с чланом 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена, јер је побијаном другостепеном пресудом правноснажно окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП (тужбом од 02.11.2017. године тражена је исплата 230.000,00 динара), у коме ревизија није дозвољена према члану 479. став 6. ЗПП, због чега је одлучено као у другом ставу изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић